

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 242

Duben 1975

František Schwarzenberg:

Třicáté výročí Pražského povstání

V Praze budou dne 9. května oslavovat třicáté výročí dne, kdy do Prahy vtáhla sovětská armáda, prý osvoboditelka. Tento den pro nás památným není. My vzpomínáme dne 5. května, kdy začalo Pražské povstání a skláníme se v úctě před památkou těch, kteří tenkrát obětovali svoje životy za lepší zítřek. S hrdostí vzpomínáme na tyto dny, kdy jsme všichni byli zajedno, kdy jsme všichni chtěli totéž: svobodu.

Tož, jak to vlastně všechno bylo?

Německý plán z jara roku 1945, prohlásit Prahu "lazaretním" městem, odevzdat moc "české" vládě, vybrané Němci a odtáhnout na západ neuspěl a věru ani uspět nemohl. Tak se Praha nestala "lazaretním" městem, ať už tím bylo míněno cokoli a německé vládní orgány a ozbrojené jednotky byly počátkem května ještě v Praze. Tou dobou pražská německá posádka prý dosahovala necelých třiceti tisíc mužů.

Přestřelky v Praze začaly již 4. května zvečera, kdy již leckde na venkově - v Plzni, Jičíně, v Nymburku a jinde začalo povstání ještě dříve, než v Praze samotné. Proto někteří lidé mluví raději o "Českém", než pouze o "Pražském" povstání. Dne 5. května zrána však v Praze byl ještě poměrný klid. Věděli jsme, že třetí americká armáda generála Pattona dosáhla Plzně a že německá armáda neklade odporu jejímu dalšímu postupu do středu země. Na západ od nás byla německá armáda v rozkladu. Doufali a očekávali jsme, že americké jednotky dorazí v krátké době do Prahy. V tom jim zabránilo americké vrchní velení, protože sovětské velení trvalo na dodržení předchozí dohody o demarkační linii obou armád: Karlovy Vary - Plzeň - Budějovice. Současně jsme věděli, že německé jednotky na východ od nás kladou houževnatý odpor postupující sovětské armádě, která vynakládá všechno úsilí, aby se probojovala ku Praze. Dne 5. května dozrál čas a Praha se rozhýbala.

Toho dne se sešla nedávno utvořená Česká národní rada (později se nazývala Revoluční národní rada). Nebyli to ovšem již dávno ti lidé, kteří zpočátku řídili odboj - ti byli většinou již v rukou gestapa či popraveni. Byla to však přece reprezentativní skupina, představující byt' bohužel ne všechny, tak přeci většinu politických směrů. Ač předsedou byl Dr. A. Pražák, prosazovala se v Národní radě čím dál více složka komunistická, podporovaná zčásti odborářskou a družstevnickou složkou sociálně-demokratickou a odbojovými složkami komunistického zaměření. Vojenského velení se ujal generál Kutlvašr (skupina Bartoš), ač bylo původně plánováno, že povstání provede skupina Alex (generál Slunéčko). Bojující složky se považovaly za součást spojeneckých armád a Národní rada se považovala za představitelku naší exilové vlády. V místnostech Národní rady se dne 5. května poslední ministerský předseda protektorátní vlády Bienert vzdal své funkce. Téhož dne 5. května vydala Národní rada svoje prohlášení, kterým se ujala řekl bych politického

vedení celé akce. Dále vydala Národní rada výzvu k budování barikád a těch přibližně 2.000 barikád znemožnilo německým tankům volný pohyb městem.

Pražská policie se v dopoledních hodinách přidala k povstání. Nám na pomoc přišlo do Prahy hodně dobrovolníků ze západních Čech, kteří slyšeli volání o pomoc a dostali se do Prahy, aniž by jim v tom Němci byli zabránili. Z Plzně, osvobozené americkou armádou a z Hradce Králové dojela ozbrojená policie. Stejně Praze ku pomoci dorazil menší oddíl tzv. Vlasovců, tj. ruských zajatců, vyzbrojených a vycvičených německou armádou pro boj proti Sovětskému svazu. Pomohli vydatně, ač komunisté v Národní radě se proti tomu vzpírali. Největší tíha bojů arci spočívala na bedrech pražských barikádníků, vedených přechasto bývalými aktivními a záložními důstojníky československé armády. Kdo se nehodil k boji, stavěl barikády, či pomáhal jinak. Tak např. Rafael Kubelík, který ošetřoval chorou manželku v nemocnici, dával svoji krev pro transfusi raněným.

Naši lidé se zmocnili všech mostů a tím znemožnili jejich chystané podminování a vyhození. Poštovní zaměstnanci přerušili telefonické spojení mezi německými posádkami a tak ztížili styk mezi rozmlstněnými jednotkami.

Někde se jednotky německé armády vzdávaly, jinde docházelo k uzavření jakéhosi místního příměří mezi stranami, oddělenými barikádou a ještě jinde se bojovalo skoro po celou dobu. Příslušníci zbraní SS se dopouštěli ukrutností a nechtěli slyšet o konci války. Dne 8. května se německé tanky dostaly jak od Právnické fakulty, tak od západu Hyberskou a Celetnou až na Staroměstské náměstí, kde zapálily radnici. Tím byla Praha na nějakou dobu rozpuřena.

Západní spojenecké pomoci se nám nedostalo skoro žádné. V Bari v Itálii bylo již naloženo a k odletu připraveno šest britských letadel, která měla za první jasné noci zhodit zbraně na Karlovo náměstí, jak Národní radu ujist'oval nedávno zhozený štábní kapitán Nechanský, který měl radiové spojení s Londýnem. Stejně byli na anglických letištích ke startu připraveni českoslovenští letci, aby pomohli Praze. A konečně se prý měly československé jednotky od Dunkerque i jiné další československé jednotky připojit k Pattonově armádě a pomoci osvobodit Prahu. Nic z toho vše nebylo, protože to všechno Stalin vetoval. Stalin nechtěl, aby jakékoli národní povstání mělo úspěch - i když místní komunisté spolupracovali. Prál si, aby jedině Rudá armáda všude "osvobozovala". A tak dle přání Moskvy také komunisti v Národní radě usilovali o to, aby boje pokračovaly až do chvíle, kdy Rudá armáda Prahu "osvobodí". To by bylo stálo mnoho životů a přemnoho statků i kulturních památek by bylo vzalo zasvě. Od Benešova a od Českého Brodu se ku Praze soustřed'ovaly početné a silné německé jednotky, takže v Praze a

VĚSTNÍK

April 1975

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$2.00 a year - Outside U.S.A. \$3.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

Second Class Postage paid at Chicago, Illinois

VĚSTNÍK

Duben 1975

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$2.00 ročně. - Mimo U.S.A. \$3.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 S. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

kolem Prahy měli Němci ještě dosti těžké výzbroje, aby zničili celé město. Za jednání ostatně vyšlo na jevo, že poslední německý velitel v Praze generál Toussaint prý dostal od generála Schornera rozkaz Prahu zničit. Tomu rozkazu generál Toussaint nedostal a raději začal vyjednávat s našim vedením o zastavení bojů, o složení těžké výzbroje a o odtažení směřem k americké armádě. Předchozí jednání mezi zástupcem Národní rady drem Kotrlým a K. H. Frankem k ničemu nevedla. Později se komunisté ovšem mstili na těch, kteří úspěšným jednáním o kapitulaci zachránili Prahu a znemožnili Rudé armádě Prahu "osvobodit".

Boje ve městě a okolo města trvaly až do odpoledne dne 8. května, kdy generál Toussaint kapituloval a složky německé armády složily těžké zbraně. Když konečně i jednotky SS zastavily boj, odtáhly všechny německé jednotky během noci na západ a na jih, v naději, že se stanou zajatci nikoli sovětské, ale americké armády. Spolu s nimi odtáhli němečtí vojáci, které jsme za povstání zajali a které bychom nebyli měli čím živit. Mezi nimi byl též syn generála Toussainta.

Jinde na všech frontách ustaly boje již dříve, takže Praha byla snad poslední baštou německého odporu.

Velikou důležitost má skutečnost, že v Praze nekapitulovali okupanti ani Američanům, ani Sovětům, ale nám.

Dne 9. května zrána dorazily sovětské jednotky do Prahy již svobodně. Rozjásaná Praha tenkrát uvítala sovětské vojáky s nadšením, patřícím vítězům a osvoboditelům, protože si málokdo uvědomoval, že sovětské tanky nám nepřinášely svobodu a svrchovanost, ale byly spíše předvojem nové poroby, trvajících dodnes.

Národní rada převzala úkoly vládní až do dne, kdy ze Slovenska doletěla vláda z exilu. Tím dnem skončila činnost Revoluční národní rady, ve které se i za těch několik dní čím dál zřetelněji prosazovali komunisté, takže na kbelském letišti naši zahraniční vládu nevítal předseda Národní rady dr. Albert Pražák, nýbrž její komunistický místopředseda Josef Smrkovský. A tu se již projevil onen zásadní rozdíl v postoji: my jsme chtěli svobodu, abychom mohli žít ve svobodě; oni chtěli svobodu, aby mohli nastolit komunistický řád a tím nás o svobodu opět připravit.

Tož tak to bylo.

Později se staly věci, na které ani s hlediska lidského, ani s hlediska právního či politického hrdými být nemůžeme. Ale na Pražské povstání samotné můžeme všichni být právem hrdi.

Pro sebeuctu vlastní, pro úctu, kterou čekáme od národů jiných; pro míru nároku na svobodu a na samostatnost, kterou nám bude svět přiznávat, pro to pro všechno nestačí pouze čekat, až svobodu vybojují a z ciziny donesou darem jiní. Svobodu třeba hájit a za svobodu je třeba bojovat, byla-li ztracena.

Stejně jako Slovenské národní povstání a slavné jaro 1968, dává nám Pražské povstání jistotu, že touha po svobodě u nás neuhaslá a neuhasne. Dává nám také naději, že svět znovu uzná právo našeho národa na svobodu a pomůže mu tento nárok opět uplatnit.

J. Netík:

ČESKOSLOVENSKO, CHILE, PORTUGALSKO

Na první pohled mají tyto státy pramálo společného. I na té naší zeměkouli je dělí pěkné dálky. Avšak jeden jmenovatel je přece jen poji a tím v případě Chile **byla** a na příkladě Portugalska lze dnes snadno vystopovat, že **se stala** - cesta ke komunistickému převratu.

V tak zvaných rozvojových zemích, v bývalých koloniích se k dosažení tohoto cíle používá místo argumentů převážně smrtenosných zbraní, jak ukázal naposled vývoj v Kambodže a ve Vietnamu. Tam platí spíše vzory krvavých bolševických revolucí v Rusku a v Číně. Ve státech, které v minulosti ve větší či menší míře podléhaly vlivům západní kultury uplatňují komunisté schema, říkají, "pokojného přechodu k socialismu". Takového, který se vnějším pozorovatelům najmě z demokratického světa až do jistého okamžiku zdá pohybovat v mezích mezinárodně uznávané zákonnosti. Názorným příkladem takového postupu se stalo Československo let 1945-1948.

Dne 6. září 1973 se československá televize v pravidelném večerním pořadu "Ke světovým událostem" vrátila k událostem v Chile. Slyšeli jsme mimo jiné: "Luis Corvalan (generální tajemník Komunistické strany) měl rád Československou socialistickou republiku. Byl zde několikrát sám i se stranickými delegacemi, zajímal se o průběh února 1948. Z gottwaldovské taktiky si soudruzi vzali mnohé poučení a mnohá z nich aplikovali v těch třech letech vlády Lidové jednoty . . ." A dne 20. září 1973 citoval pražský rozhlas komentátora tiskové agentury SSSR., V. Gončarova: "I dočasná porážka pokrokových sil v Chile - a ty síly neřekly ještě poslední slovo - by mohla obohatit strategii a taktiku pokrokového demokratického hnutí v různých zemích světa." Co je zde myšleno slovem "pokrokový", je nasnadě.

Soudruhovi Corvalan-ovi to s panem Allende-m jako zástěrkou v Chile nevyšlo. Loni po dubnovém převratu v Portugalsku, jehož formální hlavou byl gen. António de Spínola, se dal na pochod Alvaro Cunhal, generální tajemník Komunistické strany Portugalska, který - je známo - valnou část svého exilu prožil v Praze, kde se zřejmě velmi pilně učil. Jemu se zatím "dílo" daří.

Taktika komunistů

Generál Spínola, který Portugalsku získal ve světě velké sympatie tím, že žádal a pak také skutečně uzákonil poskytnutí nezávislosti koloniím, a pro mateřskou zem samu chtěl parlamentní demokracii - byl v září 1974 tehdy ještě rozhodující vojenskou juntou "Národní záchrany" odstraněn z úřadu presidenta. (Vzpomeňme si na roli dr. Beneše v poválečném Československu.)

V lednu letošního roku vyvrcholila komunisty řízená kampaň za vytvoření "jednotných" odborů. Odpor demokratických stran zlomily demonstrace v hlavním městě Lisabonu, na něž byly svezeny delegace "lidu" ze všech koutů země. Studenti právnické fakulty si vynutili sesazení všech profesorů a 10 asistentů a

postup do dalšího semestru beze zkoušek. Sjezd křesťansko-demokratické strany byl rozbit rozvášněnými extrémisty, i delegáti spřátelených hnutí ze zahraničí se museli obávat o své životy, neboť byli také označeni za "fašisty".

Dne 11. března dvě letadla prastarého typu a několik desítek parašutistů napadlo vládní kasárna nedaleko Lisabonu. Okamžitě bylo vydáno heslo, že šlo o "pokus o reakční puč", jehož organizace se připsala gen. Spínolovi (který pak uprchl do Španělska a žije nyní v brasilském exilu). Ubohost celého podniku však nesvědčí o tom, že by byl býval připraven vojákem Spínolových kvalit. Spíše se soudí, že šlo o pečlivě načasovanou provokační akci, sehranou pro potřeby radikálů. (I zde, od onoho volání po "jednotě" odborů, až po "odhalení pokusu reakce o puč", vidíme podobnost s taktikou čs. komunistů před únorem 1948. Další podrobnosti nám ukáží, že sotva jde jen o podobnost náhodnou.)

Portugalského Fierlingra, který ve staré vlasti po válce jako předseda vlády hrál komunistům do ruky, najdeme v osobách bývalých generálů, presidenta Costa Gomes-e a min. předsedy Vasco Goncalves-e. První při složení služební přísahy prohlásil, že Portugalsko "dělá revoluci za pochodu", druhý se znamenitě představil výrokem, že "politická analýza komunistů je vždy správná". Březnový incident jim byl záminkou k radikalizaci politického kursu. Bylo zatčeno několik desítek, možná stovek odpůrců rýsujiícího se režimu. Přikročilo se ke znárodnění bank a pojišťoven, byl vyhlášen "boj proti monopolům a velkostatkářům". "Bude se pokračovat ve znárodnování základních odvětví národního hospodářství."

V druhé polovině března byla vytvořena nová vláda, z 13 resortů šest spravují komunisté resp. jejich souputníci, z toho klíčové. Před volbami, odloženými z 12. na 25. duben, byly zakázány tři politické strany, mezi nimi křesťansko-demokratická. Gen. tajemník komunistů Cunhal prohlásil k 20,000, shromážděným na Stadionu 1. května: "Je jen jedno řešení: Bijte (kill) reakci!" Podle časopisu "Newsweek" ze 7. dubna dostává z Moskvy na tuto kremlulibou činnost měsíčně \$10 až \$40 miliónů.

Portugalsko se dnes hemží "kulturními" soubory a odborářskými a podobnými "delegacemi" ze Sovětského svazu. Na konci března se z SSSR vrátil ministr práce Jose Costa Martins se slibem pomoci. Samozřejmě, že za to Sověti budou něco chtít. Prý přístup do některých portugalských přístavů, zatím . . .

Portugalsko a U.S.A.

Jedním z prvních kroků portugalských vládců po "odhalení puče" bylo prohlášení amerického velvyslance Franka Carluccioho za "nežádoucí osobnost". On a samozřejmě CIA se prý podíleli na jeho přípravě. (V Československu to byli v roce 1948 také "američtí imperialisté" a - tenkrát - CIC.) Takovým způsobem se vztahy mezi USA a Portugalskem samozřejmě nemohou zlepšit, ale naopak.

Spojené státy mají v Portugalsku a na portugalských Azorských ostrovech velmi důležité letecké a námořní základny. Jejich osud je nyní přirozeně nejistý. Portugalsko je členem NATO - a členství v Atlantickém společenství je nezrušitelné. Nevylučuje se možnost, že jeho vláda, i když v ní nabudou vrchu komunisté, členství v NATO podrží a tak se nutně dozví o leccems, co by v zájmu americko-evropského spojení mělo zůstat tajemstvím. - A budiž připomenuto na okraji: nový režim v Portugalsku může ohrozit činnost Spojenými státy sponsorované stanice Svobodná Evropa. Její nejdůležitější krátkovlnné vysílačky jsou umístěny nedaleko Lisabonu.

Závěrem: Komentátorům části amerického tisku stačí předpověd', že komunisté dubnové volby do parlamentu

Z událostí v Československu

Zajímavé politicko-hospodářské hrátky

Podle zpráv ze začátku března byl generální tajemník KSČ dr. Gustav Husák tak říkajíc "na skok", na jednodenní návštěvě v Moskvě. Tím se znovu oživily spekulace kolem dvou námětů. Jednak se zdá skoro jisté, že zdravotní stav presidenta Svobody - kterého beztak již týdný zastupuje v úřadě hlavy státu předseda federální vlády dr. Lubomír Štrougal - se zhoršil natolik, že je třeba naléhavě uvažovat o jeho nástupci. Personální změny tohoto druhu se neřeší bez Kremle.

Námětem druhým jsou úvahy o dnešní Husákově pozici: Zůstane v sedle jako vůdce strany? Zesílí si jim tím, že podobně jako Gottwald a Novotný přidá k dosavadním funkcím (-je také předsedou Národní fronty-) i presidentování? Nebo bude napříště působit jen v závětrí hradního protokolu, jako tomu bylo v případě Ludvíka Svobody? Až náš Věstník vyjde, budeme možná znát již odpovědi na tyto otázky, které si v Československu klade nejen veřejnost vysoce politická.

V souvislosti s tím vším jistě stojí za zmínku informace, která se v evropském tisku objevila rovněž začátkem března. Tvrdí se v ní, že nedávno dostali členové předsednictva KSČ a vedoucí funkcionáři některých důležitých organizací vládnoucí strany cosi jako oběžník, podepsaný nikým jiným než Alexandrem Dubčekem, Husákovým předchůdcem, který je nyní technickým úředníkem Lesní správy v Bratislavě. Vytýká prý Husákovi "neschopnost řešit politické a hospodářské problémy země". Dubček ve svém listě vyslovil údajně jen jednu pochvalu a tu pak na adresu "sovětské politiky uvolňování".

Všeobecně se soudí, že citovaný "reformátor" z roku 1968 sepsal svoji kritiku Husáka se souhlasem Moskvy, kde byl prý na "návštěvě" loni v létě. Dubček autorství ani nepotvrdil, ani nevyvrátil - takové diplomatické mlčení si umíme vyložit . . .

Bývalý 1. tajemník ústředního výboru KSČ by nebyl prvním a jediným ze soudruhů "Pražského jara", které Sověti kontaktovali. Již před rokem či dvěma kolovaly zvěsti, že Kreml se pokouší získat pro politickou práci např. Oldřicha Černíka, bývalého ministerského předsedu, a jiné, jež by ve vedoucích funkcích pomohli dnešnímu režimu KSČ vylepšit - abychom to řekli po americku - jeho image.

Soudruh generální tajemník KSČ Husák není v záviděníhodné situaci jen z důvodu Sověty inspirovaných politických intrik. Při nástupu do Nového roku musel např. přiznat - připomínáme -, že "skončilo údobí, kdy bylo možné dostat paliva, energii, základní suroviny a potraviny poměrně snadno a za nízké ceny". Důsledky se brzy projeví v plné míře, pocítí je občané, kteří tak dobře vědí, kdo je dodavatelem shora uvedeného - totiž "bratrské socialistické země", především pak Sovětský svaz. Známe zatím jen jeden případ: zvýšil cenu oleje za tunu z 15 na 36 rublů a upozornil prý spřátelené státy, že to není ještě konec.

Josef Smrkovský, v roce 1968 člen vedení KSČ a předseda Národního shromáždění (zemřel loni v lednu) zanechal svým přátelům písemnou zprávu o několika desítkách stran, o tom, jak tomu bylo se zatčením některých členů předsednictva komunistické strany 21. srpna 1968 a při následujících jednáních v Kremle. Požádal je, aby se pokusili zveřejnit ji v italském

nevyhrají, aby tvrdili, že všechno je v pořádku. Bohužel nebude. A kdo přijde pak na řadu? Sousední Španělsko po smrti "Caudillo" Francesca Franco?

komunistickém časopise "Il Giorno" a v liberálním západoněmeckém týdeníku "Der Spiegel" - což se stalo.

Z výňatků, které přinesl "Der Spiegel" se po tom, co o věci svého času referovali v západním tisku, dovídáme jen málo nového. Něco však přeče.

Tak například bylo prý kolem deváté ráno dne 21. srpna internovaným vůdcům KSČ sděleno českým úředníkem ministerstva vnitra v přítomnosti sovětského důstojníka, že budou postaveni před "revoluční soud, kterému bude předsedat Alois Indra." (Dnes člen předsednictva KSČ a předseda Federálního shromáždění. Nedošlo k tomu; v odpoledních hodinách téhož dne následoval odlet do Moskvy se zastávkou v západním Polsku. Jeden sovětský důstojník se prý Smrkovskému omlouval, že "on za to nemůže, to že je politika". Komunistická jistě . . .

Při jednání v Kremlu bydleli všichni - kromě dr. Františka Kriegla, předsedy Národní fronty - ve vládní vile.

Sovětští představitelé vymáhali podpis na protokolu o výsledcích vyjednávání, v jehož průběhu si prosadili prakticky všechny požadavky - velmi tvrdě. Z vyprávění Smrkovského vyplývá, že prezident Svoboda jim v tom vydatně pomáhal. V případě Dr. Kriegla, který podpis odmítl, se údajně choval dokonce hrubě. Všichni bez výjimky prý dostávaly záchvaty pláče.

Vcelku je tento nový dokument o okupačním srpnu ukázkou pramalého, ba žádného hrdinství, ale naopak dokladem kapitulanství. "Reformátoři" komunismu se nechovali jinak, než se mohl v březnu před 39. lety chovat prezident Hácha před Hitlerem. A mají málo co vytýkat dr. Benešovi, že pod nátlakem spřátelených velmocí se nakonec podrobil diktátu Mnichovské smlouvy z roku 1938.

Návštěva Československa

Tříkráte marně žádali manželé X o visum do Československa. Po čtvrté bylo jim dovoleno navštívit rodnou zem a nemocné rodiče. Vrátili se do Chicaga za dva týdny a tvrdí, že nálada v Čechách je skleslá, i vtipy zmizely. Po 7 hod. jsou ulice vyčlizeny, každý spěchá večer domů. Hospodářské poměry jsou lepší jenom pro některé občany, pro "meloucháře", zedníky, elektrikáře atd., za práci na černo, a pro členy JZD, některá družstva. I zde však nastává náprava neúměrných odměn za přesčasy a ze zisku státního podnikání. Např. pracovní dny traktoristů byly zkráceny a poměrně vysoký roční příjem byl nedávno podstatně seškrtán.

Ceny životních potřeb a nových bytů stále stoupají. Pro Američana jsou to ceny vysoké, také už proto, že místo 14 kčs. za dolar pro návštěvníky z USA se mění dolar nyní za 5.10 kčs. s cestovním přídatkem 72 procent, tedy za 8.70 kčs. Bony Tuzexu jsou 5.20 kčs. Nejhorší je, že je stále málo kvalitního zboží a špatná, nebo také žádná obsluha. V Tuzexu a jiných obchodech, kam jde Američan kupovat, je zavřeno, poněvadž je inventura. Druhý den přijímá se zboží, nevydává se tedy zákazníkům. Stále se ještě stojí ve frontách, jeden den se shání ovoce nebo zelenina, druhý den se stojí půl hodiny, hodinu na maso atd. Neexistuje, aby kupující si mohl naráz nakoupit vše, co potřebuje do domácnosti.

Komunistický tisk se raduje z inflace ve Spojených státech a poukazuje na vysoké ceny v Americe, přirovnáme to tedy s poměry v Československu, s tím, co si může československý občan koupit za svůj výdělek. Normální plat dělníků v továrnách je 2,000 až 2,500 kčs. měsíčně, plat úřednic střední kategorie je od 1500 do 1600 kčs. měsíčně za 200 hodin práce. V mnohých případech se pohybuje plat od 8 do 12 kčs. za hodinu. Cena střeviců nebo bot z kůže, obvyčejné jakosti, je od 420 do 450 kčs., kupující musí pracovat celý týden za pár bot, který by zde nestál ani \$20. Kilo másla stojí 40 kčs., kg. cukru 8 kčs. (tři-čtvrtě až

hodinu práce), 1 kg. šunky 70 kčs., kg. párků 30 kčs., kuře 48 kčs., liter benzínu 5 kčs. (liter se rovná quartu, gallon je za 20 kčs.) nebo-li dvě hodiny práce atd.

Ruzyňské letiště nevyhovuje turistickému ruchu a dnešním požadavkům cestujících ze západu. Jsou sice 4 budky, či vstupní překážky, ale jen jedno okénko fungovalo onu sobotu a americkým návštěvníkům to trvalo půl druhé hodiny, než prošli úřední kontrolou, což kdekoli v západní Evropě trvá minutu. To ještě ale nebyl konec úřednímu jednání, byl další problém s výměnou peněz za vouchers z USA. Visum v pase nabývá platnosti až po výměně peněz na stanovenou dobu pobytu, \$7. denně, a úřady nebyly vybaveny provést výměnu a Američané nemohli dál bez platného visa. Visa v pase jsou očíslovaná úředním razítkem. Nad oficiálním číslem návštěvníka je vepsáno do amerického pasu inkoustem další, jiné číslo, kterým si úřady označují všechny bývalé uprchlíky, kteří se vystěhovali ilegálně, i ty z r. 1948. a tak hned na první pohled je úřadům jasno, koho mají před sebou.

Úplatkářství

Nejvic si lidé stěžují na úplatkářství. Bez podplácení není dnes možno žít v Československu. Žádaná knížka zůstane pod pultem, lepší maso zmizelo, tzv. úzkoprofilový materiál prostě není, dokud kupující nepodstříčí úplatek nebo nenabídne protislužbu. Tu rázem se objeví játra na neděli, žádaná knížka, cihly, potřebné součástky u automechanika. Jde-li se do ordinace, je dobře mít nějakou odměnu pro ošetřovatelku, projev uznání za lepší, ochotnější pozornost. Podplácení, v malém i ve velkém, se stalo součástí života a každý se za komunistů naučil v tom chodit.

Vláda o tom ví, ale je bezmocná. Komunistický tisk píše o korupci buržoasní společnosti, ač je to typický znak komunismu. Pojednání o korupci na západě napsal do Rudého práva docent Tibor Remiš z lékařské fakulty univerzity Komenského v Bratislavě. Na jeho úvahu mu odpovídá Ota Filip v Amerických listech, který sedm měsíců žije v Mnichově po svém odchodu z Československa. "Kdybych ještě žil v Československu, tak bych rozhořčený výpad soudruha docenta Remíše proti korupci považoval za nemístný vtíp. Každý československý občan přece ví, že korupce v malém i ve velkém, je nedílnou součástí všedního dne, nedělí i ostatních svátků . . . Z vlastní zkušenosti vím, že v případech, kdy jsem automechanikovi, lékaři, prodáváče nebo opraváři podstrkoval tuzér, jsme si oba uvědomili, že se mezi námi vytváří cosi jako hřejivý pocit vzájemné solidarity, či snad vědomí společně páchaného trestného činu, který nás sblízuje . . .

ten, kdo podplácí, je rád, že našel někoho, koho může podplatit... Tuzéry a úplatky všeho druhu sehrávají však také významnou úlohu v plánování a národohospodářství. Když už vyšší stranické úřady jsou zcela bezmocné a nedokážou sehnat materiál na náhradní díly, přicházejí na scénu nenápadný nákupci a plánovači, oba vybaveni aktovkami tajemného obsahu a financemi ze záhadných fondů - a ejhle! Zákrak! Úzkoprofilový materiál je pojednou někde na skladě, náhradní díly se také najdou, a plán je zachráněn... Několik drobných mincí, kytiček, bomboniéra, láhvička rumu nebo vzájemné výhody uhladí rázem cestičky, proteplí ne jeden lidský vztah, který by jinak v mrazivé atmosféře znormalizované země bídně zahynul."

Za sedm měsíců v Mnichově, Ota Filip ani jednou nedal tuzér a "přeče všechny služby, kterých samozřejmě v bohaté míře využívám, fungují přesně, spolehlivě a kvalitně. Kdybych třeba automechanikovi, který mi občas opraví auto, nabídl jako úplatek v Československu obvyklou lahvičku rumu, tak by si o mně myslel, že jsem se zbláznil.

Americká návštěva v Lánech

Každým rokem americké vyslanectví v Praze uctí památku presidenta Tomáše Masaryka a dne 7. března položí věnec na jeho hrob v Lánech. - Stalo se tak i letos, o čemž byla podána zpráva v pařížském vydání International Herald Tribune. Na stuhách věnce je český a anglický nápis "From the American people".

Zpráva ze schůze Čs. demokratických spolků, svolané Dr. M. Ferjenčíkem

Dne 16. března tohoto roku se konala, na upřímné pozvání předsedy CSNRA, společná schůze československých demokratických spolků a organizací v Chicagu, která se zabývala nebezpečím sovětsko-komunistické infiltrace a rozvratné činnosti mezi našimi krajany a krajanskými organizacemi. Schůze se zúčastnilo přes 50 zástupců těchto organizací a vyznačovala se, kromě početné návštěvy, velmi dobrou úrovní, neobyčejným zájmem a všeobecným souhlasem navrhovaných opatření. Svolání schůze bylo odůvodněno stále existujícím nebezpečím zřízení československého konsulátu v Chicagu, který podle dosavadních zkušeností, by byl dalším střediskem špiónážní a rozvratné činnosti v Chicagu a USA. Otevřený projev ředitele FBI J. Kelley-ho o zpravodajské činnosti personálu sovětských a komunistických zastupitelských úřadů tyto obavy plně odůvodňuje.

Mr. Kelley ve svém Projevu mimo jiné řekl, že počet sovětských špiónů ve Spojených státech v důsledku "détente" znepokojivě stoupl. Uvedl, že ve Spojených státech bylo v r. 1974 943 sovětských "diplomatů" - o 142 více než v minulém roce. Z těchto 943, řekl Kelley, byla podstatná část identifikována jako příslušníci sovětské výzvědné služby. Dříve v témže roce Kelley prohlásil, že v USA je celkem 1,463 úředníků sovětského bloku. Podle Kelley-ho by bylo třeba přidělit jednoho agenta ke každému sovětskému výzvědači, ale to za nynějších omezení rozpočtu je vyloučené. Kelley řekl: "Ztrácíme půdu," a uvedl, že pravděpodobně bude muset požadovat 250 nových agentů pro práci v oboru vnitřní bezpečnosti. - U.S.-sovětská konsulační dohoda z roku 1968 povolila Sovětům otevření konsulátu v San Franciscu, čímž byla Moskvě dána další základna k vedení výzvědné činnosti. Dříve sovětské agenti řídili svoji činnost hlavně ze sovětského velvyslanectví ve Washingtoně a Spojených národů v New Yorku.

Satelitní, komunistické vládě Československa při zřízení čs. konsulátu v Chicagu jde výlučně jen o infiltraci a rozvrácení naší krajanské společnosti a nikoli, jak se ze strany komunistické a

jejich příznivců tvrdí, že jde o zájem veřejnosti a ulehčení styků mezi americkými občany čs. původu a Československem. Dosavadní zkušenosti s čs. velvyslanectvím ve Washingtoně to jednoznačně potvrzují. Oficiální americká politika směřující ke smíření, čili tzv. "détente", nás nesmí mýlit. Naše vláda musí vyčerpát veškeré možnosti na odvrácení války - i když je jistě přesvědčena o neupřímnosti Sovětů a má poučení z minulosti, že politika apeasementu svádí protivníka k falešným závěrům o slabosti a vede nakonec ke katastrofální válce. My, občané Spojených států, a zejména my čs. původu, jejichž původní vlast je okupována proti vůli čs. občanů Sověty, máme mít a sledovat, pokud jde o styk s komunisty, naši vlastní politiku dobrých mravů, základních lidských práv a pravdy, v zájmu svobody naší bývalé i nynější vlasti.

Jakékoliv odlišné chování, at' již jednotlivce nebo spolků, nemůže nám sloužit ke cti a může vyvolat oprávněné podezření našich amerických spoluobčanů i orgánů ze spolupráce s nepřitelem. Sovětský svaz a jeho komunističtí satelité okupovali Československo a drží je v poddanství; jsou našimi národními nepřáteli, ale jsou též vyloženými škůdci a nepřáteli naší americké vlasti. Korea, Vietnam, Kambodža, Kuba, Střední východ, energetická a hospodářská krise byly a jsou dílem politiky Sovětů a měly a mají sloužit jejich záměrům na zničení demokracie a americké svobody. V těchto názorech se všichni schůzi přítomní zástupci spolků shodovali a dohodli se na společném postupu čelit stávajícímu nebezpečí.

* * *

Na poradní schůzi bylo rozhodnuto, že bude vytvořen koordinační výbor, do kterého spolky a organizace vyšlou svého zástupce. Tento výbor by se scházel, aniž by bylo vždy třeba obeslat všechny členy. Přítomní byli žádáni, aby referovali své organizaci o průběhu poradní schůze a aby organizace jmenovala svého zástupce. Spolky a organizace necht' zašlou jméno svého zástupce od úřadovny CSNRA, 2137 S. Lombard Ave., Cicero, Ill. 60650.

Doporučují se články v krajanském tisku na vysvětlenou, aby si uvědomil co nejširší počet a okruh krajanů, v jiných městech a jiných státech, co znamená např. otevření čs. konsulátu v USA, pozvání od čs. vlády (či schválení čs. vlády) k návštěvě či vystoupení v Československu, krajanské pozvání některého úředníka čs. konsulátu nebo vyslanectví na krajanský podnik, a podobné nebezpečné pronikání našich řad.

Zpráva z předsednictva

Pravidelná schůze se konala dne 1. dubna. Předsedal br. dr. Ferjenčík. Omluveni: Kovářová, Mejzr, Cierný. Zapisovali br. Dellín a br. tajemník Chalupa.

Po schválení zápisu a účtů, br. Ferjenčík předkládá k projednání dopisy a žádosti. Je referováno o odbočce San Francisco, zájezdu br. Špánka do Portland, o odb. Washington. Odb. Detroit se hlásí darem \$100. Za úřadovnu je čtena zpráva ses. Marie Langové o administrační práci a o spolupráci na všech podnicích chicagské oblasti a odboček. Ses. Anna Faltusová předkládá - mimo kopií článků z amerických časopisů - korespondenci s americkými úřady, případy býv. československých občanů, kterým bylo zamítnuto čs. vyslanectvím nebo úřady povolení návštěvy Československa, visum atd. Ses. Faltusová dělá překlady čs. nařízení a sprostředkuje písemný styk žadatelů. Je ochotna v tom pokračovat a navrhuje, aby tato dobrovolná služba byla námi oznámena nejen ve Věstníku, ale i v krajanském tisku. Amnesty International se zajímá o čl. vězně a v Chicagu místní výbor AI žádá o spolupráci Rady.

Ve své zprávě referuje ses. Vrázová o možnostech vydání bibliografie o Čechách a Slovácích v Americe k 200. výročí USA.

Br. ing. Štefán Papánek jménem Permanentní konference demokratických Slováků v exilu děkuje za příspěvek tisíc dolarů k vydání knihy o Slovenském povstání.

Br. Štefán Kopecký oznamuje, že Captive Nations Day se koná dne 19. července. Uvažuje se o tom, pozvat Simona Kudírku. Baltickým státům hrozí, že přivtělení k Sovětům bude oficiálně uznáno na ženevské konferenci.

Po diskusi o dnešní světové situaci ve Vietnamu, Portugalsku atd., bylo usneseno, že br. dr. V. Chalupa a br. dr. Schwarzenberg připraví text o "druhém Mnichově".

Chicagská oblast ČSNRA

Oblastní výbor ČSNRA konal svou výroční schůzi v neděli 23. března v budově Olympic v Ciceru, za přítomnosti 27 bratrů a sester zástupců jednotlivých odboček a členských organizací. Předsedal br. ing. Štefán Papánek. Úředníci postupně podali zprávy o své činnosti, v první řadě místopředsdkyně ses. Milada Ferjenčíková referovala o plesu a Československém dnu. Ses. Rozina Nehasilová podala jednatelskou zprávu a pokladní br. Miroslav Mejzr finanční zprávu a vyúčtování obou podniků, plesu a Čs. dne. Ses. Marie Langová doplnila zprávu pokladníka za úřadovnu, která vykonávala veškeré administrační práce s tím spojené a byla plně zapojena do všeho podnikání oblastního výboru, i odboček. Br. dr. Antonín Hřebík přednesl za sebe a za ses. Marii Dellínovou zprávu revisorů účtů, která byla přítomnými schválena. Bylo pak uděleno absolutorium. Následovaly stručně podané zprávy odboček: odb. Milady Horákové, Západního předměstí, 28. října, gen. Štefánika, Jana Masaryka, Jana Kollára, Gamy. Smutně zapůsobily zprávy za odb. Mistr Jan Hus a Česká Kalifornie, které postihl stejný osud. Scházely se ve staré krajanové čtvrti Lawndale. Většina krajanů se dávno odtamtud odstěhovala do vzdálených předměstí, mnozí staří členové zemřeli, sokolovna Havlíček Tyrš byla prodána (a shořela za nových majitelů). Bude nutno pozvat zbývající členy, aby přestoupili do fungujících odboček a odbočky formálně rozpustit.

Po těchto zprávách následovaly volby. Br. Papánek, který dlouhá léta vykonával úřad předsedy oblasti, odstoupil a v krátké řeči zdůraznil, že nadále bude pokračovat ve své práci. Bylo vděčně vzpomenu přítomnými jeho zásluh, zvláště jeho československého citění. Ve své funkci prvního místopředsedy ČSNRA zůstává důležitou spojkou Čechů a Slováků a z hlavních činitelů v Permanentní konferenci demokratických Slováků v exilu, vydavatele Naše snahy.

Zvoleni byli: br. František Kalkus, předseda; ses. Milada Ferjenčíková, I. místopředsdkyně; br. ing. Vladimír Richter, II. místopředseda; ing. H. Harna, III. místopředseda; Vlasta Vrázová, jednatelka a ses. Rozina Nehasilová, II. jednatelka; Cyril Příkazký, zapisovatel; Miroslav Mejzr, pokladník; br. dr. Antonín Hřebík a ses. Dellínová, revisoři účtů; ses. Lada Svrčková, sociální referentka; Vlasta Matelová, tisková referentka.

Bylo dohodnuto, že se schůze budou konat šestkrát do roka, vždy první pátek v měsíci, v 8 hod. večer, v peněžním ústavě Lincoln Federal v Berwynu.

První schůze po valné hromadě se již konala dne 4. dubna za početné účasti. Předsedal br. Kalkus. Jednalo se hlavně o Československém dnu, dne 15. června ve Wozniakově zahradě. Předsdkyní přípravného výboru zůstává ses. Milada Ferjenčíková. Zahájily se přípravné práce a přítomní členové a členky se ochotně hlásili do výborů. Po schůzi podala občerstvení vždy pohotová a ochotná Čs. ženská národní rada v exilu. Příští schůze je vyjimečně již za měsíc, dne 2. května. Občerstvení si vzala na starost odb. 28. říjen.

Oblast New York

Oblastní výbor ČSNRA, společně se všemi čs. demokratickými spolky v New Yorku a okolí, důstojně vzpomněl 125. výročí narozenin Presidenta Osvoboditele v neděli dne 9. března v sokolovně na 71. ul. v New Yorku. Ač počasí bylo nepříznivé, mnoho našich krajanů svou přítomností učtilo výročí našeho bojovníka za svobodu a samostatnost Československa. Po zazpívání americké a československé hymny tajemník oblastního výboru Jan Babinec uvítal přítomné a zdůraznil význam Tomáše Masaryka.

Z projevu předsedy br. prof. Vratislava Buška vyzněla výzva všem demokratickým složkám, aby se spojily ku spolupráci. Za Československou obec legionářů předseda br. Rev. Josef Šefl vzdal poctu padlým legionářům v obou světových válkách, všem umučeným v koncentračních nacistických táborech a na domácí frontě za sovětské komunistické nadvlády.

Následovalo vystoupení žactva slovenské národní školy za vedení učitelky ses. Miklasové.

Ve své výstižné řeči hlavní řečník Dr. Andrew Slabey vyzdvihl životní dílo Tomáše Garrigue Masaryka a jeho zásluhu o vybudování samostatného, svobodného československého státu.

V dalším proslovu br. Dr. Jan Papánek vzpomenu spolupráce s prvním presidentem Československa a s prvním ministrem národní obrany generálem Milanem Štefánikem a s druhým presidentem Dr. Eduardem Benešem a nabádal každého k těsné spolupráci, bez rozdílu politického a náboženského vyznání.

Program obohatil recitací br. Bohuslav Rapos.

Chtěl bych na závěr ve své zprávě zdůraznit, že oslava výročí byla početně navštívena a program pochvalně všemi přijat.

Jan Babinec, taj.

Odbočka "Masaryk", Detroit

Súc si vedomí, že Vaša činnosť záleží na finančnej pomoci nás všetkých, posielame Vám aj náš skromný príspevok \$100.00 na rok 1975 v nádeji, že vytrváte i naďalej v úsilí ktorým udržujete ducha slobody a československej nezávislosti pre náš porobený národ Čechov a Slovákov, a to nielen doma vo vlasti - ale i medzi exulantami a emigrantami po celom svete.

Našou vlastnou snahou bude kráčať vo Vašich šľápačkách a podporovať Vás finančne ako nám to len bude možné, pretože sme si vedomí že bez Vašej činnosti naše nádeje by boli ztratené.

Pre Vašu informáciu prikladám kópiu dopisu ktorá Vám nastíni aspoň čiastočne, že osud Sovietmi porobených národov nie je nám ľahostajný.

Prajúc Vám veľa úspechov v tomto roku, ostávame so srdečným a bratským pozdravom

Peter Vlčko, predseda
Masarykovo Sdruženie - Odbočka ČSNRA

Odbočka Portland, Oregon

V březnu o velikonočních se konal večírek odbočky Portland, kterého se zúčastnil br. Jiří Špánek, předseda oblasti Pacific. Velké vzdálenosti, 1500 mil, znemožňují častější styky mezi odbočkami San Francisco, Los Angeles a Portland, což je jistě na škodu věci. Obzvláště v Portland jsme nebyli v přímém spojení a proto návštěva br. Špánka byla velmi vítaná. Beseda byla zahájena v 6. hod. večíří v zábavní místnosti městské banky. Po večíří předseda odbočky br. Siller zahájil večer a ses. Gine Vachalová připravila program. Br. Špánek promítl film ze slavnosti v Golden Gate parku při odhalení pomníku T.G.M. a promluvil o významu Presidenta Osvoboditele. Pak promítl film z XI. sokolského sletu v Praze. Krajané a jejich američtí přátelé sledovali film a vysvětlení s velkým zájmem. Několik dětí krajanů

zpestřilo program recitací básní. Ku konci br. Špánek vysvětlil práci a poslání Rady.

Odbočka má 50 členů, velmi roztroušených po městě a dálném obvodu, ale kolem tohoto jádra se jim podaří soustředit až 300 návštěvníků na taneční zábavu s českou večerí. Museli dokonce omezit větší počet, protože sál na zájemce nestačí.

Odbočka Los Angeles

Dne 8. března odb. T. G. Masaryk uspořádala, ve spolupráci s jinými organizacemi, oslavu 125. Narozenin Presidenta Osoboditele. V bohatém a rozmanitém programu vystoupilo na třicet účinkujících. Oslavy se zúčastnilo asi 130 krajanů. Výboru odbočky se dostalo poděkování a uznání od mnoha jednotlivců a činovníků krajských organizací, že po dlouhé době se nám podařilo sjednotit několik hlavních čs. organizací ke společné akci a spolupráci.

Výbor děkuje všem účinkujícím a organizátorům za jejich ochotu a obětavou práci.

Z činnosti osvětové jsou to vzpomínkové oslavy presidenta Masaryka a 28. října. Dále, budeme pořádat setkání s významnými politickými a kulturními činiteli, podobně jako loňského roku s dr. J. Pecháčkem, ředitelem Radio Free Europe. Chceme diskusní večer o některé zajímavé politické otázky. O své činnosti budeme krajskou veřejnost informovat vydáváním bulletinu Za svobodné Československo.

Z nejdůležitějších úkolů bude činnost propagační: zasilání výzev a protestů vládním činitelům a institucím (loňského roku jsme poslali na padesát dopisů). Chceme informovat kalifornské zástupce o situaci ve východní Evropě zasiláním American Bulletinu a FCI News. Loňského roku bylo otištěno sedm našich článků v Los Angeles Times, Herald Examiner, Pasadena Star-News a Washington Post. V této práci budeme pokračovat a též budeme dodávat American Bulletin do škol a knihoven. Aktivně se zúčastňujeme Captive Nations a reprezentujeme čs. exil při různých oficiálních příležitostech.

Delegace naší odbočky, J. Breber, Jarmila Kracíková a T. Ráček, se zúčastnili slavnostního vztýčení ukrajinské státní vlajky před městskou radnicí v Los Angeles. Pořadatelem bylo Ukrajinské kulturní středisko, slavnosti se zúčastnilo šest delegací z východoevropských okupovaných států a na tři sta Ukrajinců. - Starostu města zastupoval City Councilman Schneider. Jménem čs. delegace a v zastoupení předsedy Captive Nations, Rev. Jaroslava Popelky, promluvil předseda odbočky ČSNRA Los Angeles, br. Jiří Breber.

Pro funkční rok 1975 byli zvoleni v prosinci na výroční členské schůzi: předseda Jiří Breber, 1. místopředsedkyně Louise Nekudová, 2. místopř. Vlad. Balejka, jednatel Miroslav Konvička, pokladník Frank Zámyslický, zapisovatelka Jarmila Kracíková, revisoři účtů Tomáš Ráček a Václav Salák. Členové pracovního výboru Karel Finek, Jiří Liška, Boris Rajek.

Československý den

chicagské oblasti ČSNRA

v neděli, dne 15. června

ve Wozniakově zahradě
2530 Blue Island Ave., Chicago

Odbočka Západní předměstí

Pravidelná čtvrtletní schůze se konala ve středu večer dne 19. března na 3. posch. v zábavní místnosti banky Mid-America v Ciceru. Po vyřízení spolkových záležitostí, přečtení a schválení zápisu, odhlasovala odbočka dar \$300. do příští schůze. Pokladnickou funkci přijala ses. Rohelová. Odbočka má tři zástupce v oblastním výboru: ses. Vrázovou, Svrčkovou, Rohelovou a náhradní ses. taj. Marii Langovou.

Program byl věnován Masarykově rodině, bylo vzpomínáno na Jana Masaryka, na kterého krajané mají mnoho krásných vzpomínek z doby, kdy za světové války jsme ho blíže poznali. Předsedkyně ses. Vrázová vzpomínala jeho poslední návštěvy po válce, v prosinci 1946, kdy působil v San Franciscu ve Spojených národech, ale přijel na naše pozvání do Chicaga, na velkou krajskou schůzi v Sokole Chicigo ve prospěch Americké sociální pomoci Československa. Dr. Frederick Kent, který se stal členem odbočky (až do této doby byl přímým dlouholetým členem Rady) vzpomínal svého setkání s ministrem Masarykem v Praze na prvním mezinárodním sjezdu studentstva v Praze, který byl již tenkrát infiltrován komunisty z Anglie. Masaryk dobře znal pozadí nebezpečné akce a čs. studenty varoval. Ses. Věra Rokničová přečetla český překlad z knihy známé americké spisovatelky Marcia Davenportové o Janu Masarykovi a o její návštěvě Lán. Zvděčila se svým posluchačům další recitací básně Balada z lodi Monterrey of Františka Klátila. Schůze se konala ve znamení jara a proto přidala nám všem známou a milou Jarní romanci od Jaroslava Vrchlického.

Schůze odbočky jsou vždy konány za přátelské pohody, mají zajímavý program, a končí pohoštěním, které vždy obstarávají věrné členky odbočky. Přiveďte své známé do příští schůze dne 18. června, aby se s námi blíže seznámili.

DARY NA ČINNOST ČSNRA:

Oblastní Výbor ČSNRA Chicago\$3,000.00
Dr. Leonid de Vira, Chicago 3.00

IN MEMORIAM:

K uctění památky své zesnulé matky,
paní Anny Procházkové, věnuje
Anna Faltusová, Washington, D.C.\$25.00
K uctění památky zesnulého strýce,
pana J. V. Welcla, věnuje Martha
Peppelová, Woodside, NY 10.00
K uctění památky zesnulého Jiřího
Picka, rozeného v Českých Budějovicích,
věnují manželé K. Mikešovi, San Mateo, CA 10.00

Zapůjčení filmů

ČSNRA získala následující filmy, které zapůjčuje svým odbočkám:

Pohřeb Palacha - 16 mm. černo-bílý, zvukový - promítá se ú minut.

"Seven Days to Remember" - Týden invase a okupace Československa 21. srpna 1968 - historický film natáčený čs. filmaři - trvá 58 minut.

50. výročí ČSR - Slavnost ve Washingtonu - zájezd pořádaný ČSNRA za velké účasti krajských organizací - barevný - 16 mm. trvá 20 min.

"MAJALES" - KLUB DOMOV

Sokol Tábor, Berwyn - 10. května, 8 p.m.

Pohostinsky vystoupí Jára Kohout

ČSA střeží Vaši budoucnost

Jestliže jste členem bratrské a sesterské podpůrné Jednoty ČSA, jste kryt tím nejlepším životním pojištěním jaké může pouze bratrská jednota poskytnouti.

Jakmile se stanete členem Jednoty ČSA, tato přejímá veškerou zodpovědnost a závazky z vašeho členství plynoucí.

Více než 60 organisátorů Jednoty, s dokonalou přípravou reprezentuje ČSA ve většině států Unie a jest připraveno podat vám veškeré informace týkající se vašeho životního pojištění a vypracovati vám individuální plány, které vám zaručí nejvyšší možnou ochranu pro vaši budoucnost.

ČSA má 200 řádů ve většině států Ameriky, v nichž naleznete bratrské prostředí, které vám nemůže poskytnouti žádná obchodní pojišťovna. Ovšem, kromě toho, členství v Jednotě ČSA opravňuje vás k řadě výhod, jaké opět pouze bratrská jednota může poskytnouti.

Kdo Jednotu ČSA doporučuje? Více než 120 let služby desítkám spokojených členů. ČSA nikdy nezklame, neboť jest vybudována na základech stmelých z poctivosti a zodpovědnosti. ČSA chrání vaši budoucnost.

Staňte se jejími členy, doporučte ji svým přátelům a známým.

Č.S.A.

2701 So. Harlem Avenue
CSA Plaza
Berwyn, Illinois 60402
Tel.: (312) 795-5800 - (312) 242-2224

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

Second Class Postage Paid
at Chicago, Illinois

436

**Czechoslovak Day
Chicago, June 15**